

BIAŁY KRZYŻ

Podejdz, podejdz bliżej i spojrz pod biały krzyż:

smutnie patrzy na ciebie grób. Wiesz, ile bólu, ile smutku
ten grób ukrywa?

Podejdz bliżej - tu pod biały krzyż -

może się nad tym zamyślisz. Ile okropności i biedy widział las,
gdy tam jeszcze gdzieś w oddali
było słycać strzały z dział.

To spieszyl je wyzwolic brat.

Podejdz, podejdz bliżej i nisko się poklon.

Jak może umierał ten przywiązany do pala

skrwawiony butami esesmanów!

Chyba teraz wiesz, dlaczego przyszedles poklonić się
pod biały krzyż.

Im nie ma kto položyc wiązanki na grobie.

Ich mama może tylko z oddali wspominać.

Dlatego my sami musimy wciąż dbać -

przynajmniej raz w roku položyc im wiązankę na grób.

Chociażby wiązankę z polnych kwiatów.

To nasze wspomnienie i wdzięczność im przywieca.

A wspomnienie niech się wznosi wyżej,

aż tam, gdzie cierniową koronę

niecie biały krzyż.

/Tłumaczyła: Pani Holubova

z Ośrodka Kultury Czechosłowackiej
w Warszawie/